8-3

சற்குருப்யோ நம:.

ஸ்ரீ சாந்த லிங்க சுவாமிகள்

அருளிச் செய்த

வைராக்கிய சதகம்.

இது

திருப் பூவண மடாதிபதி

ஸ்ரீ காசிகாநந்த ஞாநாசார்ய

சுவாமிகளாலும்

ஸ்ரீ. க. சிவ. மடாலயந்தருசுவாமிகளாலும்

அச்சியற்றப் பெற்றது.

பால சுப்ரமண்ய ஸ்வாமி பிரஸ்,

சென்னை.

1922.

5

வைராக்கிய சதகம்.

வாழி நெஞ்சமே சென்றிடே னின்றி
தோர் வார்த்தையெற் குரைசெய்வாய், கீழி
யாமியற் றுயர்தவத் திவ்வுடல் கிடைத்ததன்
றேமற்றீ, தாழி காலமிங் கிருக்குமோ நீயு
மோர்ந் துளையெனி னுளபோழ்தே, சூழு
மேழ்பவர் திடைத்தல்செய் யாயிதென்
றெழு தரன் றுணைத்தாளே. 1

தாளை யேதர மறிகிலா தெமக்கெளி
தருசிவப் பிரகாசற்,காளி யாமெனத் திரிந்த
வன் பணிபுரிந் தரியவீ டடைகில்லாய்,
கேளை யோமனை யாதிய வளற்றிலே கிடந்
துழைத் தனைநெஞ்சே,நாளை யோலையுந் தா
தரும் வரினிவர் துணைகொலே நவில்வாயே.

நவிலி னிம்மனை மக்களுக் கொரு
துணை நாமல திலையென்றே, கவலை யுற்ற
ரன் றுண்மறந் தனையுனைக் காலனார் தொடு
போயிற், குவலயத்தடைந் திவரைநா டோ

றம்புரந் திடுவையோ குறிக்குங்காற், சவலை நெஞ்சமே சிவனலா துயிர்க்குயிர் தானு மோர் துணையாமே. 3

துணைய தாயெமைத் தொடர்தரு தொடர்பரன் றொல்கழ றுணையல்லா, திணைவு செய்தடு மிகலதஞ் ஞாநமென் றுள்ளவா றுணராய்மற், றிணையி னெஞ்சமே பகையிவ ருறவிவ ரெனவினை வழியேவந், திணைவ சிவமை யுனிமுனி வாதிய வடுத்தென்னைக் கெடுத்தாயே. 4

கெடுவ தாம்பொருள் செல்வமே பல்வகைக் கிலேசமற் றதுதன்னை, விடுவ தேசுக மெனவுமோர்ந் திலைமுனம் விடுத்துளோர்க் குனைப்போலு, நெடிய யூகம தில்லையோ சொல்லுதி நெஞ்சமே யினிப்பற்றற், றடைந் மேலா னருளேயே பொருளென வருஞ் செல்வ மதுதானே. 5

தானை சூழமண் ணுலகையாண் டழிபவர் தங்கள்வாழ் வினிதென்றே, நீநினைத் தியோ நெஞ்சமே யெஞ்சுரு நிமலனா

நமதுற்றால், வானும் வையமும் வந்துதாள் வணங்குமெய் வாழ்வுகாண் டலும்வீண் முற், போன நாட்கிரங் கவும்வரு மெனக லோர் புகன்றதோர்ந் திலைகாணே. 6

காணி யீதெம திடமிது வெனமனைக் கருதிமண் ணுகின்றாய், நாணி லாய்மட நெஞ்சமே யுடலிது நமதிட மலவென்றாற், பேண வும்படு மேயிதற் கிடமதாம் பிருதிவி தனைநாகப், பூணி னூன்றிருச் சரணமே யுயிர்க்கெலாம் புகலிட மதுதேரே. 7

தேர்கி லாயிவண் புகழ்விழைந் தனையினித் தேகம்வே றடைந்தாயேற், சாரு மோவதி லிதிற்புக ழலதுநீ தானுணர்ந் திடுவாயோ, பேரி யாதியா மார்கொன்முற் பவத்திகழ் பெறினுமித் துணைநெஞ்சே, யோரினேரில்வீ டுறுதலே புகழிக ழுறல்பிறப் பெனவுன்னே. 8

உன்னு கின்றனை யுனைமணோர் பெரிய னென் றுணருமா செயவுன்பான், மன்னு

மீசனே பந்தம்வீ டளிப்பவன் மற்றைய ரறி
ந்தென்னு, மன்ன வன்றிருப் பொன்னடி
கரியதா வருந்தவஞ் செய்நெஞ்சே, பின்னே
முன்னவ னுலகறிந் திறைஞ்சுமா பெருமை
செய் குவனேயே. 9

ஓரி னுள்ளமே பாரின்மா னுடர்முத
லுளவறு பிறப்பூடுஞ், சேரு மின்பமொன்
றில்லையென் பதுபிரத் தியக்கமா நீவல்லாய்
போர்க ளாதிதுன் பிமையவ ரடைவதும்
புகலநூ லுணர்ந்தாயே, நேரி லாவரன் கழல
லான் மிகுசுக நிலைபிறி திலையன்றே. 10

அன்றெ னக்குநீ யொருதுணை பிறப்
பிறப் பதிற்றுய ரமுங்கேடுந், தின்ற லொன்
றலால் வியாதியா திகளினுற் செறிதுய ரமு
மோர்ந்தோர்ந், தென்று மேழ்பவக் கஞ்சிலை
நெஞ்சமே யின்பவீ டெது வென்றே,நின்று
நின்றழு திலைதொழு திலைசிவ னேசர்தாள்
பூசித்தே. 11

பூசை செய்துதோத் திரஞ்சொலித்
தனைநினை புண்ணியர் பானண்ணற், காசை

செய்திடு மம்பலக் கூத்தனை யடைகிலை
யடைந்தாரிற், பேசு கின்றனை யறவரின்
விளங்கினை பிறர்மனை நயக்கின்றாய், சீசி
யிங்கிருந் தென்செய்தாய் நெஞ்சமே செத்தி
லாய் கெடுவாயே. 12

வாயி னுற்பல நூல்படித் துணர்ந்துநல்
வழிபிறர்க் குரைசெய்து, நீயு லோகவா சார
மோ ரணுத்துணை யானுநீங் கிலைநெஞ்சே
தூய தாமிவண் பிறர்கொளக் குங்குமஞ் சும
ந்துசெல் காமுன்னிற், காய மானுடத் தின்
றதற் கன்றியுட் களவுமின் மையினுலே. 13

நாலு வேதமு மொருசம நிலைசொல
நவைசெயீ ரவத்தைப்பாற், கோலு மூவிரு
சமயமா கியபடு குழியினு டிழிகின்றாய்,
வேலை யாவுனக் குடறரு விதியுற வையும
தை விடுவிக்குங், கால னுர்தொடர் பையுமி
னந் தொடருதி போலுநீ கடைநெஞ்சே.14

நேஞ்ச மேயுட லந்தமா தியைவிடார்
நிற்கமற் றையர்க்கெல்லாம், வெஞ்ச மற்கு
திப் பரிதிவைக் கொருமிரு கண்டுபுத் திரன்

சான்ருே,லஞ்ச லிவ்வுடற்கிறுதியிப் பொழு
தென வறியெணு மையினுளுந், தஞ்ச
மென்றரான் சரண்விடே லியாமுமச் சமன்
வலி தடுப்பாமே. 15

தடுத்து மேலுமிவ் வுருவமா யினும்
பெறல் சற்றல மறைநாகத், திடந்தின் மாத
வ ரிருவர்கங் கெனவடைந் திருத்தல்சான்
றரிதாகிக், கிடைத்த தேகமும் விவேகமு
மிருக்குஞான் றேகிரீ சனைநெஞ்சே,யடுத்தி
லாய்பல கவலைமாய்த் தோருணர் வாகிநின்
றகலாதே. 16

அகலு மிவ்வுடன் மினின்விரைந் தெ
ளின்விரைந் தாற்ருெழீ தலதிங்கே, சகல
முஞ்செய நினைகுத றனையினித் தடப்புன
விதுவென்றே, பகலி னுல்விரி கானலை
நெஞ்சமே கருதிநெற் பயிராதி, யிகலி னுற்
செய நினைபவர் நினைவையொத் திடுமென
விடுவாயே. 17

வாய்மை யீதுணர்ந் திடுதிநன் னெஞ்
சமே வருகணத் தேதேனு, நீநி னைந்திடே

லவ்வள வுடலுற னிச்சயிப் பரிதத்தாற்,போ
ய தோர்கணச் செயலுனேல் பயனிலை புக
ளிகழ் கணத்தேனுந், தீமை நன்மைநீ நினை
வதென் வினைவழிச் சிவன்றரு குதலாலே.

தருவ தீமையி னன்மையு மூழடுத்த
தையுயர் கழைமேனின், றரைக ளாதிசெய்
கூத்தரிற் பிறனைநச் சொருமக டவனேவல்,
புரித றன்னினைம் பொறிகளாற் பற்றினும்
புகனிரா சையையீயுற்,றிரவினும்பக லினும்
விடே னெஞ்சமே யின்பவீ டெளிதாமே.

ஆமு னிச்சையே மேலுமே லும்பிறப்
பளிக்கும்வித் தெனநெஞ்சே, நீம றித்திடா
சைக்கடல் சுவறுமே நினைவெனுந் திரைமா
யும், போமி றந்தெலா நினைவுமெப் பொழு
திலப் பொழுதுபூ ரணமாய, சோம சேகரத்
தெந்தைபொற் கழலையுந் தொழலைய மிலை
நாமே. 20

நாம ரற்கருச் சனைமுத லியகொடு நல
ஞ்செய்தே மவையின்றித், தீமை செய்து

ளே மென்வுமுன் னிலேயொரு சிறிதசை வடைந்தாலும், யாமி யற்றப ராதமென் னி னைவுமற் றசைகிலே யெனிநெஞ்சே, யேம மிக்குறச் செய்யுநன் கிறைகழற் கெனத்து ணிந் திடுநீயே. 21

நீமெய்ஞ் ஞாநநன் னிட்டைசா ருத லரி தெனவுநெஞ் சகமேசற், றோய்வி லாது செய் தியாநமா திகளெளி தெனவுமுன் ஞநின்றுய், சேய்க டம்மினத் தாய்கொல்சும் மாவிருக் குதல்செயற் கரிதாகிப், போயு ழைப்புனக் கெளியதா யிருந்தவிப் புதுமை யென் புகனின்றே. 22

நின்று ருதலே குதல்விருப் புனக்கதை நீத்திருக் குதனெஞ்சே, யென்ற னக்குநல் விருப்புவா ளாவிவ ணிருத்தறீ துயர்வீடு, சென்று காண்குவ லெனநினேந் தலேதியோ சிவன்றிரி சயமன்று, லொன்று நீயுஞ திரு ப்பதே யதைத்தொட ருபாயமென் றறிகண் டாய். 23

கண்ட வைம்புலக் காட்சிபோய்க் காட்சியாற் கலந்தவா தனையாவும், வீண்டு மூடமற் றலேயிலாக் கடலென விளங்கினே யெனினெஞ்சே, யுண்டு கொன்னமக் கொரு துய ராங்குவீ டுளங்கையிற் கனியேயாம், பண்டை மேவிய பயமெலா மறுங்குரு பதத்திலும் புகலாமே. 24

புகல ரும்பரப் பிரமமாங் கடறனிற் புணர்பரைத் திரையீசன், சகமொ டாருயி ரொனுநுரை யாதிக டந்துமாற் றிடுமென் றே, பகரு நான்மறை யெனினதி லெதை யெதைப் பற்றுவாம் விடுகிற்பாஞ், சுகசொ ரூபமே யனைத்துமென் றகற்றுதி துவித பா வனைநெஞ்சே. 25

நெஞ்ச மேயினிப் பாவஞ தீதமாய் நின்றிடின் றெனினிற்பா, யெஞ்சு ருதகல் புரணபா வனையையோர்ந் திலேயெனி னுல கெல்லா, மஞ்ச நக்களன் மேனியென் றோர்ந்திலே யெனினருள் சுரந்தெம்பால், விஞ்ச மற்றிடும் படிக்கிவ ணடைந்ததேனர் வடிவையோர்ந் துய்வாயே. 26

உய்து நெஞ்சமே வாக்கினை மௌந
மாக் கிலையெனி னுளதேசொன், மெய்த
ருஞ்சொலும் பொய்நயம் பயக்கிலா விடத்
தின துடைத்தேனும், பொய்த ருஞ்சொலி
யான்செய்தேன் பிறர்செய்தா ரெனினவை
போனலு,மெய்தருஞ்சிவ மன்றிதென் ருெ
ன்றைநீ யிசைத்தல் பொய் யெனத்தேரே.

தேரி னிவ்வுடல் சமாதியி லசைவறச்
சித்திர தீபம்போற், சார ஞவத்திடஃ தில்
லையேற் குருபரன் றனதரும் பணிமேற்
கொண், ணேரு மூழ்வழி தொழில்பிறி
தடையினு நெஞ்சமே யுயிர்க்கெல்லாம்,
பேரி தஞ்செய்வித் திடுமுடை கெழுமலப்
பிணக்கிதஞ் செய்யேலே. 28

செய்யு நந்தொழி லைந்தொழி லியா
மும்மச் சிவனது வடிவென்றே, யைய மற்
றுண ராதியா னெனுஞ்செருக் கடைந்துநா
டொறுநெஞ்சே, நைவ தென்னைநீ பஞ்ச
கோ சங்களு நாமல வெனுவுண்மை, கையி
லாமல கம்மென வுனக்கியான் கழறியுந்
தெளியாயே. 29

தெளிவு யிர்க்கரன் விளக்குதன் மயக்க
வன் றிரோபவிக் குதநேகம், விளிவை யுற்
றல்சங் காரமிங் கிதாகித மேவுத றிதிதோற்
ற, முளசி ருட்டியே லம்பைநோ தலினுன்
னை யும்பிற ரையுநாடித், தளர்வ தும்மகிழ்
வதுமடைந் துள்ளமே சம்புவைமறந்தாயே.

மறைத்த லுந்நினைத் தலுஞ்செயு மாண
வ மாயைநின் றவைதம்மைத்,துறத்த லேயி
ராப் பகலகல் வீடெனச் சொல்வாத் துறவெ
ய்சக், குறித்தி டிற்பா பத்திஞா நத்திறுற்
கூடுமற் றவைநெஞ்சே, நிறத்த பத்திநஞ்
செயலறி ஞமறி னின்றமற் ருென்ருமே.

ஒன்று நஞ்செய வில்லைநெஞ் சேயிவ
ணோர்மய லதனலே, சென்று சென்றுவெம்
பவக்கடல் மூழ்கினஞ் செறிமய லேதென்
ன, நன்று நீவிஞ யிருவினை வினையையு
நான்செய்தே னெனுமா ந, மென்ற றிந்
திடி தொன்றையு மாற்றினை யெனினுனக்
கிணையாரே. 32

இணையின் ஞாநபூ ரணன்முழு துண
ர்ந்தமைத் திட்டவா றலதிங்கே, யனைவு
றாதொரு தீதெமக் கவன்றரி னார்தடுப் பவர்
நெஞ்சே, பணிகொ டாவர மாநமின் மையி
னுருப் பற்றிநின் றிலகொல்லோ, வுணவு
றாதுடற் காவல்கை விடுதியூ முள்ளவா விடா
தென்றே. 33

என்றும் வீடடைந் தவரிறு மாக்கயா
னிறப்பைவிட் டகலாம, னின்று தான்றலை
சாய்க்கவோ நெஞ்சமே நினைத்துணை யாக்
கொண்டு, நன்று நீயிதற் கென்செய்கேன்
சாவனோ நானென விலையானா, லொன்று
செய்மலக் குடிவிதி லவாவைநீக் குமாபதி
தரும்வீடே. 34

வீடு கூட்டுவான் குறித்தநி னிமித்தமா
விமலனீ தலினம்பாற், கூடு மாயையை யெ
னதியா னெனவெணிக் கொள்வதென் பய
மாசை, நாடு போழ்திவை சுழுத்தியிற் புரந்த
வனெவனவ னநவாதி, யூடு மூழ்வழி புரப்ப
னென் றுள்ளமே யுடல்கைவிட் டிருப்பாயே.

இருப்பை நாடொறு நெஞ்சமே சுகா
சுக மெதுவரு மதுவேயாய்ப், பொருப்பு
வில்லிதாள் விருப்பமெவ் வினையினைப் புசி
க்குஞான் றடைவாயோ, கருப்பை யுற்றுதித்
தறற்குமி ழியினழி காயமீ துளபோழ்தே,
குருப்பி ரான்றிருக் கழற்குமெய் யன்புநீ
கொள்ளெறள் ளிமையாமே. 36

ஆமை யாருறுப் பைந்தையு மோர்மெயு
ளடக்கலிற் புலனைந்துந், தீமை சேர்விட யங்
களிற் செலாதமைத் துள்ளமே சிவைபாக,
சோம சேகரன் சரணமே சரணெனத்
தொழுதுநின் றழுதன்னோ, னம நாவினாற்
செபித்திலை யவத்திலே நாளெலாங் கழித்
தாயே. 37

தாயு மாகியென் றந்தையாய் வந்துதா
டருசிவப் பிரகாசன், றூய பொன்னருள்
வேண்டிலை யீண்டுநின் றுணிவிருந் தமை
யென்னோ, காய மாயமென் றறிந்துமா தர்க
டரு கலவிவேண் டினையென்றாற், றீமை
நீமிக நெஞ்சமே யிதற்கியான் செய்வதொன
றறியேனே. 38

ஏனை நூல்பல வோதினை யோதவற்
றிறையரு ளடையாதார்க், கூன வெம்பவ
மொழிப்பதற் குள்ளமே யுபாயம்வே றிலை
யானு, லானை யீருரி போர்த்தவென் றம்பிரா
னருள்விரைந் தடையாதே, தானி நாண்மி
ஞர்போகநீ வியந்தது தப்பலாற் சதுரன்றே.

சதுர்ம றைப்பொரு ளாகிய வொரு
சிவ சங்கரற் றெருழுதன்பாய், விநிர்வி திர்
த்துமெய் பொடித்திலை நடித்திலை விரைந்து
சென் றவனுடும், பொதுவை யுற்றிலை நிற்
றிலை மாதர்பாற் போகுத றவிர்ந்தாவா, வெ
துப டக்கட வாய்மட நெஞ்சமே யினியுட
லகன்றுலே. 40

ஆல நீழலி லன்றொரு நால்வருக் கரு
நெறி யுரைத்தானைக், கால காலனைச் சிவப்
பிர காசவென் கண்மணி தனையுன்னு, தேல
வார்குழ லார்மயல் கொண்டுநீ யிங்குழ லுவ
தெல்லாஞ், சால வேபிழை யாகுநெஞ்
சேசொனேன் றவறிலை யென்மேலே. 41

என்னை கண்டுநீ மாதரார் வடிவமீ திச்
சைவைத் துழல்கின்றாய்,பொன்னை யுந்துகி
லையும்பிரித் திடின்வெறும் புழுமலக் கூடல்
லாற்,பின்னை யுண்டுகொல் கண்டுநீ மயங்கு
தல் பிராந்திசங் கரன்பாதந், தன்னை நாடுதி
நெஞ்சமே பாசகோ ததியுறப் பெறலாமே.

பெறுவ தென்னைகொல் சுக்கிலங் கவி
த்தலாற் பெருந்தவ வலிகுன்று, முறுவ தவ்
வள வோபினை நீவிரும் புடற்குமா நிய
துண்டா,லறிவி யாமறி யாமைதோய்ந் துட
ற்றின வதைச்சுக மெனுகின்றாய், செறிது
நெஞ்சமே நமதுசிற் சுகமினிச் சிவனையா
தரிப்பாயே. 43

ஆத ரித்தனை குளகிரு தாதிய வடிசி
லைக் கூழ்காடி, யேது பெற்றிடி னும்புசித்
தாற்பசி யேகலுஞ் சமித்தற்றாற், பேத மற்
றெலா மலமதா தலுஞ்சரி யென்றிடிற் பினை
நெஞ்சே,நீத ரித்திலா தவைவிழைந் துழல்வ
தென் னிமலனை நினையாதே. 44

நினைப்பி னுங்குறி காட்டிடுங் கோசநா
விவற்றுணை ரிழையாரை,யினிப்பை நல்கு
முக் கனிமுத லியவுண வினையெனி னினைவ
போலு, முனைப்பல் வாதைசெய் பகைபிறி
திலையுணர்ந் துள்ளமே யொழித்தாயேற்,
பினைப்ப ராபரன் றிருவடி நீழலியாம் பெறற்
கிடை யூறின்றே 45

இன்று சூழ்தரு வநிதைய ராதிபல்
போகமு மரித்தேகத், தொன்று நோயெனிற்
றோடமாய் நீங்குமாங் குயிர்பெயரினுநீற்றை
நன்மற ஞவணிந் துறவின ரிறைபெயர் நவி
லுவ ரெனினெஞ்சே. பொன்று நாட்டுணை
யாகநீ ருதிய போற்றவை போற்றேலே. 46

போற்றி நீறணிந் துருத்திர சாதநம்
பூண்டிடைந் தெழுத்துள்ளே,சாற்று நீகுரு
வாதிமூ வுருவையுந் தாழ்ந்திறைஞ் சிவை
செய்தான், மாற்ற லாம்பிறப் பிறப்பினை
நெஞ்சமே மன்றுளா டியதாளுந், தோற்று
முள்ளொளிக் குள்ளொளி யாயதைத் தொ
ழுதுவாழ் தலுமாமே. 47

வாழ லாமரன் புகழின மல[illegible]கவி மாலை
செய் தவன்றாளில், வீழு மாறுபொன் னி
தழிசேர் தோள்களின் மீதணிந் தினிநெஞ்
சே, தாழு வாயரி தேடுபொற் சரணமே சர
ணமென் றிதுவன்றிப், பாழி லேலகருங் காக்
கைபோற் கதறிநாள் பலகழித் தொழியேலே

ஒழித்தி டும்பவப் பகைவிரைந் துள்
ளமே யோதுமூ துணர்வோர்முற், பழிச்சு
பாடலை யரற்கவை விடர்க்கிளம் பாவைய
ருரைபோலுங், கழித்தி டேலுப சாரமென்
றிதனைநீ கட்டுரை யெனக்கொள்வாய், விழி
த்து மாரனை யெரித்ததே வருள்பெறும்
விருப்பினர் விருப்பீதே. 49

விருப்ப மாயிது கேட்டிநன் னெஞ்சமே
விமலனுக் காளல்லார், பொருப்பை நேர்த
நஞ் சொரியினு மவர்கணோர் புன்னுனித்
துணையன்புந், திருப்பி டேலான் றொழும்
பர்தந் தொழும்பனாய்த் திரிந்தவர் பணிசெய்
தீண், டிருப்பை யேன்மிக நல்லையிச் சொ
ல்லைநம் பில்லையேற் பொல்லாயே. 50

தோத்திரம்.

பொல்லாதவெ னெஞ்சமோ ரைந்து
புலன்கடம்பா, லல்லாதரை மாத்திரை யுந்நி
ன் னடிக்கணன்பாய்,நில்லாதிதற் கென்னை
செய் கேணிதை நின்றிடென்றே, சொல்லா
ய்திருத் தில்லையுண் மேவிய சோதிநீயே. 1

நீயேயருள் செய்யினல் லாதுபொய்
நெஞ்சவஞ்சத், தீயேனுனை வந்தடை சற்
கொரு செய்கைகாணேன், பேயேனுமு
னைத்தொட ரும்படி பேசுதில்லைத், தூயோ
யொருபாயம்வி டாதினிச் சூழ்ந்து நின்றே.

நின்றாய்திருத் தில்லையு ளாயென்ற னெ
ஞ்சினுள்ளே, யென்றாலுமெனக்கதி தூரம
தாயிருந்தா, யொன்றாலுமு னைத்தொடர்
கிற்குமு பாயங்காணேன், மின்றாழ்சடை
யாய்தமி யேற்குவி ளங்கிடாயே. 3

விளங்கும்மெழிற் பேதையர் காதல்வி
டாதயானக், களங்கம்மறு வோர்தொழு நின்
கழல் காணுமாறென், றுளங்கும்மொளித்
தாமதி சூடிய தோன்றலேயென், னுளங்
கொண்டிடு நீயினிக் கோயில தாவுவந்ததே.

வந்தித்திடு வார்பவ நோய்க்கு மருந்த
னேயைச், சந்தித்திடு வான்மறித் தான்மாந்
தப்பியப்பா, லிந்தப்புவி யுங்கட லுங்கடந்
தேகுமென்று, லெந்தப்படி யுய்வதி யான்றி
ல்லை யெம்பிரானே. 5

பிரானேதிருத் தில்லையு ளாயன்றிப் பேதை
யுயேன்மு, ஞானேறிவர்ந் தம்பிகை யோ
டெளி தோடிவந்தாய், வரானேவின மெம்
மிறை யென்றுனை நாடிவாடி, யிராநாயடி
யேற்கெதிர் தோன்றிலை யின்றிதென்னே. 6

என்னுயக னேயிமை யோர்தொழு மீ
சனேசெம், பொன்னார்திரு வம்பலத் தாடி
ய பூதநாதா, வுன்னாரு ளாலினி வீட்டிடை
யுய்த்தியின்றேற், பின்னாருயக் கொள்ள
வ லாரென்பி ழைகடீர்த்தே. 7

தீராதவோ ரைம்புலச் சேட்டையுந் தீ
ர்ந்துபோய்வெங், கூரார்மழு வாளிநின் பா
தங் குழைந்து போற்றி, நீராயுரு கித்தொழு
துன்னெதிர் நிற்கும்வண்ண, மோர்நாளுள
தோதமி யேற்குமு ரைத்திடாயே. 8

உரையேனனி வாய்திறந் துன்புகழ் தன்னைநாளும், விரையார்மல ரிட்டருச் சிக்கவி ருப்புமில்லேன், கரையேனுள நின்னினைந் தெத்திறத் தாற்கடப்பேன், றிரையார் வினை யார்பிற விக்கடற் றில்லையானே. 9

ஆனேறிவர்ந் தென்னெதி ரேவிரைந் தன்றுவந்தோய்க், கேணேவெறுப் பிப்பொழு தோர்சற் றிரங்குகில்லாய்,நானேவறிவே னுன் பெருமையை நம்பனேநீ, தானேபொறுத் தாளுகண் டாயென்ற வம்றலாமே. 10

எல்லாமறி வோயறிந் தேவகுத் திட்டவாறே, யல்லாற்றமி யேனும்பு ரிவதொன் றில்லையானற், பொல்லாமைசெய் வித்தவனீபொருப் பானுநீகல், வில்லாயினைத் தேனப்ப வத்தினி விட்டிடேலே. 11

ஏலக்குழ லாரநு ராகமதென்னுமாயா, சாலக்துணைந் தேற்குன தின்னருடந் துகாப்பாய், நீலக்கள மாலய னேடுமுன் னேடிவாடு, மூலக்கன லேகன லேந்துகைம் முக்கணனே. 12

கண்ணார் நுதலோய்கடை யேனையு மொன்றதாயே, யெண்ணுவருளன் றுசு ரந்துளைக் கின்றிலாதென், விண்ணோரிறை யோய்க்குமுண்டோ சொல் வெறுப்பினோடு, தண்ணார்விருப் புங்கரிப் போர்வயை சாற்றிடாயே.

சாற்றாய்திருத் தில்லை யுள்ளாய்சிவ சங்கரா வெண், ணீற்றாய்கடை யேனுயு மாறென்ற னெஞ்சுளஞ்சிப்,போற்றுவாருந் தேன்வருந் தாமலென் புத்திதன்னைத், தோற்றாயொரு நீயினி யன்பினைச் செய்யுமாறே. 14

மாறாயவோ ரைந்துபு லன்வலி மாய்த்துநெஞ்சை,நீறார்திரு மேனிய வுன்கணிநிறுத்த மாட்டே,னேறாத பவக்கட லேறவு மெண்ணிநைந்தேன், கூறாயென தெண்ணமெவ் வண்ணங்கை கூடுமன்றே. 15

அன்றேதமி யேற்கெளி மானுட னாகிநீவந், துன்றாள்கள ளித்தனை பெற்று மொன்றும் பெறாரி, னின்றேனல தைம்புல

னென்வச நின்றதில்லை, யின்றேதவற்
றைக்கொலு பாயமொன்றீசவெற்கே. 16

எற்கோவுன தன்புமனத்திலை யென்ற
னெஞ்சங், கற்கேநிக ராயதக் கல்லேநீ கல்லை
வில்லா, முற்கால்வளைத் தாங்குவ ளை தன்
பின்மூழ்குவிப்பாய், சிற்கோலசிதம்பரநாயக
தேவதேவே.

தேவேயுனை யன்பினிற் பூசைசெ ய்தே
னுமல்லே, னுவான்மிகப் பாடிநின் றூடிந ய
க்குகில்லே, னேவாதுழ நீமநத் தோடிவ
னுற்றுளேன்மற், றுவாவினி யென்வருமெ
ன்ப தறிந்திலேனே. 18

அறியாமையிற் கீழவர் பல்பிழை யாற்றி
னுங், குறியாதருள் செய்வது மேலவர் கொ
ள்கை யன்றோ, மறியார்கரத் தோய்சிறி யே
ன்வினை மாற்றி யாளப், பொறியேலுனக்
கென்முக மன்சொலப் பொய்யனேனே. 19

பொய்யற்றவர் வந்தடை யும்பரி பூரண
விம், மெய்யற்றவெற்கு நினலா னிலை வேறு
முண்டோ, தையற்கிட மேயிடமாவரு டாணு

வேயென், மையற்றவிர்ப் பானுன்க டா
க்ஷம்வ ழங்கிடாயே. 20

வழங்கெற்கிவ ணேதுசெய் தாலெது
வாகுமென்றென், றெழுங்கற்பனை யாவுமி
றந்துணர் வேகமேயா, யொழுங்கிற்புல
னுகியு பாதியொ ழித்தொருன்னைச், செழு
ங்கைக்கனி யொத்துண ரும்படி தில்லையா
னே. 21

தில்லைப்பதி மேயசி வப்பிரகாசனேயோ,
தொல்லைப்பிற வாநெறி மேவிய தோன்ற
லேயோ, வல்லற்பிற விக்கிளைத் தேன்றனை
யஞ்சலென்றோர், சொல்லைப்பக ராய்விடை
மீதினந் தோன்றிநின்றே. 22

தோன்றாத்துணை யேபுணை யேபவத்
தொல்கடற்கென், போன்றார்க்குமி ரங்கும
ருட்பெரும் போதமேயிங், கீன்றார்மனை
யாதிய மோகமெ லாம்விடுத்துட், சான்றா
முனை யேவினை யேனினிச் சாரவெண்
ணே. 23

சார்ந்தாய்குரு வாதிய வாய்விடை தன்
னில் வந்தாய்,சூர்ந்தாயரு ளிற்பிற வாநெறி
கூட்டுவித்தா, யோர்ந்தேன் குறை யின்றெ
னி னுங்குறை யுண்டுகண்டாய், பேர்ந்தோ
டுமெ னெஞ்சுளுந் னன்புபி றக்குமட்டே.

பிறவாநெறி யாகிய தோர்திருப் பே
ரையாவெம், முறவேயற வேதவிர்ந் தென்
மந மோடிவாடிப், புறவாதனை பற்றிவ ளர்
ந்திடு புன்மயையாலின், றிறவேயத னைப்புரி
வாலுவளத் தெண்ணுவாயே. 25

எண்ணும்வடி வேதினி நீபுனைந் தெய்
திலுலுந், தண்ணம்மென வாவக லாவச்
சிதம்பரத்தே,நண்ணும்முன துண்மையைக்
காணநயந்துளேனென், னுண்ணின்றதைக்
காட்டுதற் கீசசத் றுன்னுவாயே. 26

உன்னும்முணர் வுக்குணர் வாயெனக்
குண்மை தந்தாய், மன்னுஞ்சுரு திப்பொரு
ளாய்வழி காட்டிநின்றாய், பின்னுங்குரு

வாயடைந் துன்னருள் பேணவைத்தா
யென்னென்றுரைப் பேனின்க ருணையிரு
ந்தவாறே. 27

இருந்தோரு மிடத்துணர் வில்லைமா
யைக்கிதன்யாற், பொருந்தாவிடத் தில்லை
யுயிர்க்கொரு போதமேனுந், திருந்தாவிவை
கொண்டிறை யைந்தொழில் செய்தியென்
றே,வருந்தாவருண் முன்னிலை தன்னை மதி
த்தியானே. 28

மதித்தென்பரு வத்தளவிற்குரு வாதி
யாகி, யுதித்துள்ளறி வோங்கும்வ கைக்கு
பா யஞ்செய் தோயை, யெதிர்த்திங்ஙனஞ்
சற்குரு சற்குரு வென்றுநைந்துந்,துதித்துந
திரி யாவெனக் கின்னரு டந்துதோன்றே.

தோன்றுமன்மு னிந்தொரு தாய்வயிற்
றேன்றுபால, ரீன்றுடனைத் தம்பின்வே
றுகொடி கழ்ந்தவாபோற், பூன்றுவொருந்
யரு ளாற்புனைமேனி யெல்லாம்,யான்றுன்
பல தெய்வமெ னக்கொடி கழ்ந்தவாறே.30

இகழும்பொரு ளொன்றிலை மண்முத லெட்டுமெந்தாய், நிகழுன்வடி வேயெனத் தேர்ந்துள னெக்குநின்றாட், புகழும்படி யேயினி யீசவென் புத்திதன்னை, திகழும் படி செய்திதி ரோபவஞ் செய்துடேலே. 31

செய்யாய்கரி யான்றொழும் வெள்ளி ளஞ் சேவையூர்வோய், வையார்மழு வோய் திரு வுள்ளமிவ் வஞ்சனேனு, மையாவிழி பெய்வுற நீர்பெரி தன்பினோடு, கையாற் றொழு தேத்திநின் கூத்தினைக் காணுமாறே

காணாதப வக்கட லின்கரை கணவெ ற்குக், கோணாகணி மார்பமெய் யன்புகொ டுத்தியென்றே, நாணாதிசைத் தேன்றிருக் காளத்தி நாதவுன்றாட், பேணாதவ லக்கடன் மூழ்கிய பேதையேனே. 33

பேதைக்கொரு பாகம ளித்திடு பேரை யாவெங், கோதைக்குநின் றோளுறு கோ தைகொ டென்றுநின்பா, லோதற்கெ னுள தைவி டுத்தன னேடிமாதர், காதற்களை யுண்டமை யாலுனைக் கண்டதின்றே. 34

கண்டேன்களி கூர்ந்துசி வப்பிர காச நாமங், கொண்டோங்குரு வோடிவ னுற் றெனை யாண்டகோவே, பண்டேயொரு நீவகுத் திட்டப டிக்கியானுன், றெண்டா கிவர் தின்றுனைப் பாடத்தொ டங்கினே னே. 35

நோடக்காயெனைச் சூழ்ந்துள வைம்பு லத் தோற்றமெல்லாங், கெடக்கூறுதி நீ யொரு சூட்சிகி ளக்கிலாயே, லடக்காவவை யென்றன கத்துள டங்குமாறுங், கடக்கே ன்பவ வேலையெவ் வண்ணமுக் கண்ணி னனே. 36

கண்ணான்மத னைப்பொடி யாம்வகை கண்டவெண் டா, ளண்ணுவுயிர் யாவும ளி த்திடு மப்பனேயோ, தண்ணார்பொழிற் றில்லையு ளாயெனக் கிதுதாராய், மண்ணாதி ய வாசைக ளற்றுனை வாழ்த்துமாறே. 37

வாழ்த்தேனுத் நாடொறும் வாழ்த்த வல் லோர்கடாளிற், றாழ்த்தேன்றலை யாங்

கவ ரேவ றலைக்கொள்கில்லேன், வீழ்த்தே
னெடுங் காலம வத்தலொண் மேருவில்
லோய்,பாழ்த்தேன்கிளி போற்பல நூல்கள்
படித்துமியானே. 38

யானாருடற் கின்பதுன் பங்களை யெ
ண்ண வெண்ணித், தானேசிறு பாலரி னெ
ன்மநஞ் சஞ்சலிக்கு, மீனாயினன் பாலல
தென்கண்வி டுத்திகொல்லோ, வானை யு
டையாய்த்தி யாமதி காரசீய. 39

காரார்மிடற் றாயளி சூழ்தரு பொற்க
டுக்கைத், தாரார்புய னேசிவ காமசு வுந்தரிக்
கோர், சீரார்மண வாளவென் றன்குல தெய்
வமேநீ, பாராய்கடைக் கண்ணென தெண்
ணம்ப லிக்கவின் றே. 40

இன்றென்னைசெய் கேனென நாடி
யி ருந்ததீயேற், கொன்றெய்தினெவ் வண்
ணம றும்மதை யோதுவேனோ, வன்றன்ன
மு மேனமு மோர்வரு மையபின்றா, லொன்
றன்பர்கு ழாத்துற வீதரு ளாயுவந்தே. 41

உவந்தாயென தைம்புல னும்மிரிந்
தோடவோர்நா, டவந்தான்சிறி தும்மிலி
பால்விடை தன்னின்மின்னோ,டிவர்ந்தேவா
நாளும்வி ளங்கிலை யென்னை கொல்லோ,
வவந்தான்மிகு பாவியுன் லீலைய றிந்திலே
னே. 42

அறியாமையிற் கட்டுண வுற்றதென்
னாண்மையத்தைப், பிறியாதுவி டேனென
வெந்தைபி ரானு னாண்மை,குறியீசிரு வர்க்
குமென் றாவெனைக் கோபியலே, செறி
வாய்மல மேயிறை யோடிகல் செய்ததன்றே

செய்விப்பன் வினைத்தொகை வெம்ப
வஞ் சேர்ப்பனுன்னை,யுய்விப்ப னேலச்சிவ
னாண்மையு மோர்வனென்றோ, ரைவர்க்கெ
தி ரேயெனை நோக்கிய றைந்ததையா, மை
வெற்பன வாணவ நீயதை மாற்றிடாயே.44

மாற்றாயெனக் காணவ மாயையில் வந்
துவந்தே, தோற்றாவுள கேவல மாதிய சுத்த
மொன்றா, டேற்றாயவ னேற்றியி ரண்ட

றுத் தெங்குமாகிக், கூற்றுவிகொள் பதத்
தென் னுவியுங் கொள்ளுவாயே. 45

கொள்ளேனெனி னுமெழுத் தைந்து
முட் கோதியாதுங், தள்ளேனெனி னுமு
னைச் சார்தவஞ் சார்ந்திலாரை, விள்ளே
னெனி னுமெனை நீகைவி டேல்விடேல்கா
ணள்ளா றுடை யாயவி நாசிந யந்துளானே.

நயவாதுதில் லாபுரி யோயுனை நாடிநா
ளும், வியவாதுட லோடுற வென்றும்விடா
தென் னுள்ளங், கயவாதுறு போகமெ லா
மினைவ கண்டுவீடும், பயவாத்தென் றேபயக்
தேன்மிகப் பாவியேனே. 47

பாவாற்பெரி யோர்புகழ் சிற்றம்ப ல
த்துளோயை, நாவாற்சிறி யேன்றுதி செய்யு
மிந் நன்கில்சொல்லு, மோவாதிரை யோ
ருழை தாவிய வுன்செவிக்கே, மேவாதல
வென்றுது ணிந்துவி ளம்பினேனே. 48

விளம்பற்கருஞ் சோதியென் கோவி
டை யோனென்கோவென், னுளம்புக்க

சிவப்பிர காசனென் கோவென் னங்கைத்,
தளம்பற்றிய சாந்தனென் கோவின் றனது
நாமம், வளம்பெற்ற திருக்கயி லாயசொல்
வாயெனக்கே. 49

எனக்கிந்தினி யாண்டிடல் வேண்டுமை
மீச னெமற், றுனக்கேசர ணஞ்சா ணம்புல
ளேடுமென்றன், மனக்கோதனைத் துமிறந்
தோங்கறி வாகியாங்கே, பிணைக்காண்பவன்
காட்சியு மற்றவ பேதவாழ்வே. 50

வைராக்கிய சதகம் முற்றுப் பெற்றது

சாஸ்திரமும் ஸ்தோத்திரமும் உள்படச்
செய்யுள் 100.

சர்வஞ் சிர்மயம்.

விலாசம்:—

குருசுவாமிகள்

ஸ்ரீ. க. சிவப்பிரகாச சுவாமி

மடாலயம்.

வியாசர்பாடி.

பெரம்பூர் பாரக்ஸ் போஸ்டு

சென்னை.

